

Església de Santa Magdalena

Canyelles

Ubicació

Comarca: Garraf
Lloc/Adreça: c. del Castell. Nucli antic de Canyelles.

Coordenades:

Latitud: 41.28665
Longitud: 1.7225
UTM Est (X): 393026
UTM Nord (Y): 4571366

Classificació

Número de fitxa 08043 - 31
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Barroc Contemporani
Segle XVII
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Observacions protecció: BCIL
Número inventari si, IPA 4503
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Religios
Titularitat Privada
Titular: Arquebisbat de Barcelona. c/ Bisbe 5, 1 bxs 1a. 08002 Barcelona.
Fitxes associades:
[Nucli antic de Canyelles](#)
Autoria de la fitxa Jordi Farré
Data de registre de la fitxa: dc., 04/02/2004 - 01:00

Descripció

L'església parroquial de Sta. Magdalena es troba adossada al castell de Canyelles. És un edifici de planta rectangular, d'una nau amb capelles laterals i coberta a quatre vessants, de teula. Les capelles estan dedicades, respectivament, a l'Immaculada Concepció i al Sant Crist i la Verge dels Dolors (costat de l'Epístola); i a Sant Nicolau de Tolentí i al Sagrat Cor de Jesús (costat de l'Evangeli). En la capçalera de l'església i en posició aïllada s'alça l'altar major, dividit en tres cossos: el del centre, dedicat a Santa Magdalena, patrona de Canyelles; el de la dreta, dedicat a Santa Llúcia, i el de l'esquerra, a Sant Josep. A la part inferior de la capçalera s'hi disposen les figures de Sant Isidre i Sant Antoni. Les imatges originals van ser destruïdes durant la Guerra Civil (1936-1939); més endavant, i per subscripció popular, van ser comprades de nou i rehabilitades. La nau és coberta amb volta de canó amb llunetes. La façana presenta una porta d'accés rectangular, amb dovelles de pedra i un escut damunt la clau central de la llinda pertanyent al baró de Canyelles, restaurat l'any 1858. Sobre el portal, al qual s'accedeix per una escalinata de pedra, hi ha una obertura circular que il·lumina la nau a manera de rosassa. L'angle delimitat per una de les façanes del castell configura l'espai d'una petita plaça. El campanar, situat a l'esquerra, és de planta quadrangular amb dues obertures d'arc de mig punt. Conserva dues campanes: la gran i la petita, així com la matraca que es feia servir d'avís per les cerimònies litúrgiques de Setmana Santa, és a dir, pels dies que les campanes estaven de dol. Aquests dies també s'acostumava a tapar les imatges amb draps de color púrpura.

Història

L'església és documentada des del segle XVII, en què fou erigida parròquia (1627) i s'independitzà de la de Sant Miquel d'Olèrdola de la mà del Bisbe Sentís. Segons la documentació de què es disposa, sembla que la seva construcció fou costejada pels barons de Canyelles, Joaquim de Terrer i Isabel de Ciurana. L'any 1858 el baró de Canyelles en aquell període, Ramon de Bouffard, va fer restaurar el conjunt format per l'església i el castell. Una de les constatacions més antigues de l'existència d'una capella a Canyelles dedicada a Sta. Magdalena es troba a l'Arxiu Episcopal de Barcelona, al llibre de Visites Pastorals, núm. 7, fol. 254, corresponent a L'Episcopat de Ramon d'Escales (1336-1389), la referència a la visita efectuada el 14 de maig de 1388 a la capella de Sta. Magdalena de Canyelles, sufragània de Sant Miquel d'Olèrdola, de la qual era rector mossèn cebrià (Ciprianus), havent estat En Soler, vicari de la dita església d'Olèrdola, qui primer hi celebrà missa, per interès de diversos prohoms (S. Bonmatí, Pere Vendrell i Pau Ribes). Cal dir que el rellotge situat al bell mig del campanar fou un regal del vilanoví Eliseu Oliver de Ballester, i funciona des de 1916.

Bibliografia

AA.VV (1986). 'Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya. Garraf.' Servei de Patrimoni Arquitectònic. Generalitat de Catalunya. Barcelona. AA.VV (1992). 'Gran Geografia Comarcal de Catalunya. Alt Penedès, Baix Penedès, Garraf i Anoia.' Enciclopèdia Catalana Barcelona. VIRELLA I BLODA, A. (1990). 'Canyelles Mil·lenària'. Quaderns de Cultura Local nº VII, Canyelles. Institut d'Estudis Penedesencs. Sant Sadurní d'Anoia.

